

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1702/2020
17.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божидара Вујичића, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Светлана Миросављевић Стојановић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Драгомир Ђуришић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7908/19 од 23.10.2019. године, у седници одржаној 17.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7908/19 од 23.10.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7908/19 од 23.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу, Судска јединица Бела Црква П 474/19 од 01.07.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете, због претрпљеног душевног бола због смрти блиског лица и претрпљеног страха, исплати износе, са затезном каматом од дана пресуђења до исплате, досуђене овим ставом изреке, док је одбијен тужбени захтев тужиоца ББ од досуђеног износа од 180.000,00 динара, по основу претрпљеног страха до траженог износа од 400.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до пресуђења, као и у делу потраживања законске затезне камате на досуђене износе по основу накнаде нематеријалне штете почев од дана подношења тужбе до дана пресуђења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 231.975,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, па до коначне исплате, а одбијен је тужбени захтев у делу потраживања законске затезне камате на досуђене трошкове почев од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7908/19 од 23.10.2019. године, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, а жалба туженог одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 17.10.2016. године, а вредност побијаног дела је 1.380.000,00 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић